

Fővárosi Ítéltábla

7.Pf.20.175/2021/6.

A Fővárosi Ítéltábla a Hanvay Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe ügyintéző: dr. Hanvay Csaba ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a dr. Simon Gábor ügyvéd (ügyvéd címe1) által képviselt alperes (alperes címe1) alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. december 10. napján kelt 33.P.22.084/2019/24. számú ítélete ellen az alperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy – 15 napon belül – fizessen meg az alperesnek 95.000 (Kilencvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint – külön felhívásra – az államnak 108.000 (Száznyolcezer) forint együttes kereseti és fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított releváns tényállás szerint az akkori alpolgármester felperesről, egy helyi magazinban megjelent fotó készült 2011. július 2-án a településli Termál- és Strandfürdőben megrendezett megyei köztisztviselők napján. A felperes a fotón személyl dal, az akkori megyei Közgyűlés elnökével és a közgyűlés főjegyzőjével együtt volt látható. Az alperes szervezetébe tartozó alperes településli közösségi oldal oldalán 2019. február 22-én a fotót átszerkesztve tették közzé, a fotón a felperes és személyl képmása volt látható a következő képaláírással: „képaláírás”. A fotó közzétételét követően kommentek jelentek meg, az egyik kommentelő arról érdeklődött, hogy ki a másik elítélt.

[2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a közösségi oldal oldalán a felperest ábrázoló meghamisított képfelvétel készítésével, és annak

nyilvánosság számára történő közzétételével megsértette a felperes becsületét és jóhírnevét. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, tiltsa el a további jogsértéstől, azaz a meghamisított képfelvétel további felhasználásától. Kötelezze továbbá az alperest arra, hogy a közösségi oldal oldalán közleményben tegye közzé, hogy visszaélt a felperes képmásával, és a felperes képmásának, személyl volt országgyűlési képviselő korrupciós ügyben elsőfokon történt elítéléséről szóló tájékoztatást célzó tartalomban való jogosulatlan közzétételével, a felperest hamisan olyan színben tüntette fel, mintha a képen személyl tanácsadójaként lenne látható, és köze lenne ahhoz a korrupciós ügghöz, amivel kapcsolatban személyl elsőfokon elmarasztalták. Kérte az alperes kötelezését arra, hogy a meghamisított képfelvételt a közösségi oldal oldaláról távolítsa el és semmisítse meg, valamint kérte 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését is.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes közszereplőnek minősül, akinek fokozott tűrés kötelezettsége van, a közösségi oldal bejegyzés nem foglalkozik a felperes családi- és magánéletével, nem tekinthető semmiképpen sem lealacsonyítónak vagy bántónak. A felperest a közösségi oldal poszt alapján semmilyen hátrány nem érte, így sérelemdíj követelése is megalapozatlan. A sajtóban számos cikk jelent meg arról, hogy a felperes a tanácsadó testület tagja, így ez köztudomású tény, ugyanis nyilvános sajtóközlésen alapul. E körben utalt a megyei jogú város önkormányzati lapjának általa csatolt tudósítására. Alkotmánybírósági határozatokra hivatkozva kifejtette: a kritika megengedhetőségének határai tágabbak a politikusok esetében, a közügyek szabad vitatása körében a közlés automatikusan a véleménynyilvánítás szabadsága nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi. A fénykép elkészítéséhez és felhasználásához nincs szükség a felperes hozzájárulására, tekintettel arra, hogy az nyilvános közéleti szereplésen készült.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy magánlevél útján kérjen bocsánatot a felperestől azért, mert a felperes képmásának a személyl volt országgyűlési képviselő korrupciós ügyben elsőfokon történt elítéléséről szóló tájékoztatást célzó tartalmat abban a hamis színben tüntette fel, mintha a felperesnek személyl tanácsadójaként köze lenne korrupciós ügyéhez. Feljogosította a felperest, hogy az elégtételadásként kapott magánlevelet nyilvánosságra hozza. Eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, és kötelezte, hogy a képfelvételt a közösségi oldal oldaláról távolítsa el, valamint, hogy fizessen meg a felperesnek 300.000 forint sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és akként rendelkezett, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik. A felperest 42.000 forint, míg az alperest 18.000 forint eljárási illeték Magyar Állam javára történő megfizetésére kötelezte.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a döntése alapjaként hivatkozott az Alaptörvény II. cikkére, a VI. cikk (1) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1), (2) és (3) bekezdéseire, a Ptk. 2:43. § d) pontjára, a Ptk. 2:44. § (1) bekezdésére, a Ptk. 2:45. § (1), (2) bekezdésére, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésére, (2) bekezdésére, a 2:52. § (1), (2) és (3) bekezdéseire.

[6] A perben csatolt bizonyítékok értékelésével megállapította, hogy a felperes alpolgármesteri minőségben vett részt a köztisztviselők napja alkalmából rendezett rendezvényen, amelyen fotót készítettek a felperesről. Egyetértett azzal az alperesi védekezéssel, miszerint a felperesről készült fotó közszereplés alkalmával készült, és a fotó a felperes hozzájárulása nélkül is felhasználható volt. Ezt követően lett a felperes település1 Tanácsadó Testületének tagja, amely minőségében szintén közszereplőnek tekinthető, figyelemmel arra, hogy közéleti tevékenységben vállalt meghatározó szerepet. Kifejtette, hogy a közszereplői mivolta fokozottabb tűrési kötelezettséget jelent, ugyanakkor a véleménynyilvánítás szabadságának is van korlátja, amely védelmet nyújt a hamis tényállítással vagy híreszteléssel szemben, ha a híresztelő tudott vagy kellő körültekintés mellett tudnia kellett arról, hogy valótlan tényről állít, illetőleg valótlan tényről híresztel. Az alperes által csatolt portál1 cikkéből azt állapította meg, hogy a felperes nem személy1 tanácsadó testületének, hanem település1 Tanácsadó Testületének a tagja, a képaláíráson ezért az alperes valótlan tényről állított. Kifejtette, hogy a jelen per szempontjából nem bír relevanciával, hogy a magazin szerkesztősége az eredeti képfelvétel felhasználásra nem adott engedélyt, a képfelvétel felhasználása még nem minősül önmagában jóhírnevet, illetve becsületet sértőnek. A kép alá elhelyezett írás azonban már a képpel együttesen akként értelmezhető, mintha a felperes személy1 volt országgyűlési képviselőnek a tanácsadója lett volna, valamint, hogy köze lenne személy1 korrupciós ügyéhez. Az alperes a képaláírással egyértelműen hozzákapcsolta a felperest személy1 országgyűlési képviselőhöz és korrupciós ügyéhez, ezért a felperes jóhírnevét és becsületét a képaláírás sértette. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint önmagában a képfelvétel közzététele nem sértette a felperes becsületét és jóhírnevét, ezért a megállapítási keresetet elutasította. Ugyanakkor mivel a képaláírás sérti a felperes jóhírnevét és becsületét, az alperest elégtétel adására kötelezte, amelynek felperes által kért szövegéből mellőzte annak kimondását, hogy az alperes visszaélt a felperes képmásával, illetőleg kötelezte az alperest a képfelvétel eltávolítására, és eltiltotta a további jogsértéstől. Az alperest 300.000 forint sérelemdíj fizetésére is kötelezte, amelynek összege meghatározásánál figyelembe vette, hogy a nyilvánosság az alperes településli közösségi oldal oldala volt, amely bár nem jár nagyobb nyilvánossággal, de a helyi szinten érdekelt felperesre nézve kiemelten hátrányos. Utalt arra is, hogy a fényképfelvételhez tartozó komment is azt támasztotta alá, hogy az átlagolvasó is hozzákapcsolta a felperes személyét személy1 büntetőügyéhez. Mellőzte a további bizonyítást, mert annak hiányában is elbírálhatónak találta a felperes keresetét. A Pp. 83. § (2) bekezdése alapján akként határozott, hogy az illetéken felül az egyéb perköltségüket a felek maguk viselik.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megsértette a Ptk. 2:44. § (1) bekezdését és a 2:52. § (1), (2) bekezdéseit.

[8] Az alperes fellebbezését egyrészt arra alapította, hogy az a pontatlanság, miszerint a felperes nem személy1 tanácsadó testületének, hanem a személy1 által létrehozott település1 Tanácsadó Testület tagja, jogsértést nem alapoz meg, mivel ez a különbség nem releváns. Álláspontja szerint a Ptk. 2:44. §-a a magánéletet védi, azonban a perbeli közlés nem magánéleti tárgyú, az a felperes közéleti szereplését érinti. A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése a kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítást szankcionálja, az alperes felperesre vonatkozó közlése ugyanakkor mindössze annyi, hogy a 2014-es tanácsadó testületének a tagja, ez pedig nem indokolatlanul bántó. Megítélése szerint a kijelentése azt

jelenti, hogy a felperes a személy1 által létrehozott település1 Tanácsadó Testület tagja volt, ezt a tényt igazolták a perben csatolt újságcikkkel. A testületet nem település1 Önkormányzata, hanem személy1 hozta létre, így ezt nem lehet úgy értelmezni, hogy az a város tanácsadó testülete, hanem csak úgy, hogy az személy1 tanácsadó testülete. Ez a kijelentés álláspontja szerint a közügyekre vonatkozó Ptk. 2:44. § szerinti védelem alatt áll, amely szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta és nem értékelte a Kúria és az Alkotmánybíróság vonatkozó döntéseit. Kiemelte ebből a 36/1994. (VI. 24.) AB határozat indoklásának részleteit, és a közszereplők fokozottabb tűrési kötelezettségét, az EJEB gyakorlatára hivatkozással a politikusok kritikával szembeni nagyobb tűrési kötelezettségét. Megítélése szerint figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozat zsinórmértékű szolgáló rendelkezéseit, amely kifejezetten az új Ptk. 2:44. §-ával foglalkozik. Kiemelte a határozat (48), (52), (57) és (61) bekezdéseit, amelyek értelmében különösen fontos alkotmányos érdek, hogy a polgárok és a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül vehessen részt a társadalmi és politikai vitákban. Nem lehet továbbá figyelmen kívül hagyni a megszólalással érintett személy státuszát sem: a közhatalmat gyakorló személyek és a közszereplő politikusok esetében a személyiségvédelem korlátozása mindenki máshoz képest szélesebb körben minősül „szükségesnek és arányosnak”. Idézte az alkotmánybírósági határozat indokolásából, hogy egyrészt ezek a személyek saját döntésük alapján váltak a közügyek másoknál aktívabb alakítóivá, vállalva ezzel az érintett közösség nyilvánossága előtti értékeléseket és bírálatokat is, másrészt a közhatalmat gyakorlók és a közszereplő politikusok szélesebb körben és hatékonyabban tudnak élni a tömegkommunikációs eszközökkel az őket ért támadásokkal szemben. Harmadrészt az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli. Hivatkozott arra, hogy a felperes egyértelműen közszereplő, azonban nemcsak közszereplő, hanem politikai közszereplő, azaz politikus, így az előzőekben idézett AB határozat alapján a személyiségvédelem korlátozottsága, mindenki máshoz képest szélesebb körben valósul meg az esetében. Ebből következően nem lehet a polgári jogi felelősségre vonásnak az az alapja, hogy a felperes a tanácsadó testület tagja. Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt képaláírás megfogalmazása pontatlan, de semmiképpen sem valótlán. A felperes az üggyel kapcsolatban tett feljelentésében mémnek nevezte a fotót és a feliratot, amiből arra lehet következtetni, hogy az internetes posztot mémnek tartja, köznapi értelemben ez azt jelenti, hogy vicces. Hivatkozott a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) 2021. január 4-én született határozatára, amelynek megállapításait idézte a fellebbezésben. A képfelvétel eltávolítására kötelezés téves és jogszabálysértő, a NAIH álláspontja szerint az eltávolítás a véleménynyilvánítás szabadságának és a közösség tájékozódáshoz való jogának csorbulásával járna. Az alperes tevékenysége a NAIH határozata által igazoltan nem jogellenes, ezért a sérelemdíj vonatkozásában is téves az elsőfokú döntés. Hivatkozott arra is, hogy a felperes nem igazolta a felróhatóság fennálltát, a felperesnek nem keletkezett politikai hátránya, mert a poszt megjelenését követően polgármesterjelölt és képviselő lehetett, amely törekvésében támogatta személy1 pártja. Mindezek alapján kérte a sérelemdíj mellőzését vagy csökkentését. Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság az alperest illetékfizetésre kötelezte, miközben politikai pártként személyes illetékmentesség illeti meg.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, ugyanis álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem jogszabálysértő.

Kiemelte, hogy az alperes által csatolt portál1 cikkéből megállapítható, hogy a felperes nem személy1 tanácsadó testületének, hanem település1 Tanácsadó Testületének a tagja, így a képaláíráson az alperes valótlan tényről állított, a képaláírás a képpel már együttesen akként értelmezhető, mintha a felperes személy1 volt országgyűlési képviselőnek a tanácsadója lett volna, valamint, hogy ezáltal köze lenne személy1 korrupciós ügyéhez. Egyetértett azzal az elsőfokú ítéleti megállapítással, hogy a képaláírás sérti a jóhírnevét és becsületét. Utalt arra is, hogy nem tagadta, amikor az eredeti fotó készült, közszereplő volt, arra hivatkozott azonban, hogy alpolgármesteri tisztségének megszűnését követően nem volt az, és akkor sem, amikor az alperes közösségi oldal oldalán a meghamisított jogsértő képfelvételt közzétették. Az eredeti képfelvétel egyébként is szerzői jogvédelem alatt áll.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdésére és a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) Korm. rendelet 27. § (2) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson kívül bírálta el.

[11] Az alperes fellebbezése megalapozott.

[12] A Fővárosi Ítéltábla előrebocsátja, hogy a felperes nem képmáshoz való joga megsértésére, hanem jóhírneve és becsülete, mint személyiségi jogai megsértésére alapozva kérte a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés és a Ptk. 2:52. § (1) bekezdés szerinti jogkövetkezmények alkalmazását. Nem azt kellett ezért vizsgálni, hogy a képmását jogszerűen vagy jogszerűtlenül használta fel, alakította át az alperes. A felperes jóhírnevét és becsületét sértő személyiségi jogsértő magatartásként a képfelvétel meghamisítással történő elkészítését, és a képfelvétel alperesi közösségi oldal bejegyzésben nyilvánosság felé történő közzétételét jelölte meg. Ha a képfelvétel készítése, vagy közzéadása – annak egész tartalmát figyelembe véve – jóhírnevét, vagy becsületét sért, a felperes keresete alapján igényt tarthat a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint a személyiségi jogsértés megállapítására, és a megállapított jogsértésnek megfelelően kérhetők a további jogkövetkezmények. Az elsőfokú bíróság ezért ellentmondásosan utasította el a jóhírnév és becsület megsértésének megállapítása iránti keresetet, miközben a személyiségi jogsértés objektív és szubjektív jogkövetkezményeit is alkalmazta, és az indokolásában is utalt jóhírnév- és becsületsértésre. Az elsőfokú ítélet rendelkező részéből és indokolásából sem állapítható meg a jogsértéstől eltiltás tartalma, ezek a körülmények azonban az ügy érdemi elbírálására nem hatottak ki, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 281. § alapján nem volt szükség.

[13] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító része.

[14] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett körben helyesen állapította meg a tényállást. Az alperes a csatolt portál1 cikkel nem bizonyította, hogy a település1 Tanácsadó Testületet személy1 hozta létre. A portál1 cikk ugyanakkor annak igazolására alkalmas, hogy a

települési Tanácsadó Testületnek 2014-ben a felperes tagja volt, és ezt a testületet személyi, települési akkori országgyűlési képviselője mutatta be egy választást megelőzően, a testület által szervezett lakossági rendezvényen a települési lakosoknak. Nem kifejezetten a saját tanácsadóiaként, hanem a cikk szerint olyan szakmailag és személyükben elismert települési személyekből álló csapatként, akiknek van véleményük és jó gondolataik a helyi közéletéről, politikáról, amelyeket hajlandóak megosztani a nyilvánossággal. A fellebbező a fellebbezéséhez csatolt NAIH határozatra a másodfokú eljárásban a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján, mint új bizonyítékra hivatkozhatott, az abban foglalt ténybeli és jogi következtetésekkel az alperes a fellebbezésének ténybeli alapját azonban nem támaszthatta alá. A NAIH vizsgálata a jóhírnév és becsület megsértésére nem terjedhetett ki.

[15] Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat helyesen jelölte meg, a Fővárosi Ítéltábla azonban az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, és annak indokaival nem értett egyet a következőkre figyelemmel.

[16] A jóhírnév és becsület megsértése miatt indított perekben is megfelelően irányadó PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel a kifogásolt közlés, képes tartalom vizsgálatánál a közlés egészét és körülményeit, nagy nyilvánosságú közlés esetén az átlagolvasó értelmezését kell szem előtt tartani.

[17] Az alperes által közzétett képen két személy és egy képaláírás látható. A kép nélküli az abszurd, humoros elemeket, nem fotómontázs, nem értelmezhető mémként, karikatúraként. A felperest a kép nem megalázó helyzetben, hanem egy beszélgetés közben, tárgyilagosan mutatja be. A képaláírás kifejezőmódjában nem megalázó, sértő, indokolatlanul bántó kifejezést nem tartalmaz. A fellebbező helyesen hivatkozott ezért arra, hogy a képes és szöveges közlés kifejezőmódjában nem volt indokolatlanul bántó, a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján a becsület megsértése ezért nem volt megállapítható.

[18] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnévsértés vizsgálata során a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel helyesen indult ki abból, hogy nem önmagában a képfelhasználást, hanem az alperesi közösségi oldal bejegyzés egészét, azaz a képet és a szöveges tartalmat együtt kell értékelni. A kép és a képaláírás elsődlegesen arról tájékoztatja az olvasót, hogy személyt elítéltek első fokon, a felperes pedig az elsőfokon elítélt személyt 2014-es tanácsadó testületének tagja. Az alperesi közösségi oldal közlés nem arról tájékoztat, hogy a tanácsadó testület, illetőleg a felperes része a korrupciós ügynek, erre a következtetésre csak feltételezések útján lehet jutni. A felperes által hivatkozott egyetlen komment, amelynek szerzője a felperest be sem tudta azonosítani, nem alkalmas az átlagolvasó értelmezésének igazolására. A felpereshez a képaláírás nem köt elítélést, elsőfokon megállapított büntetést. A felperes a csatolt felszólító levelében maga is azt sérelmezte, hogy a kép azt sugallja, hogy érintett a korrupciós ügyben, márpedig a feltételezések lehetősége, a képes tartalom által lehetővé tett asszociáció, sugallat a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján nem ad alapot valós tény sértő, hamis színben történő feltüntetésének megállapítására, így jóhírnévsértés megállapítására sem.

[19] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperest fokozottabb tűrési kötelezettség terhelte az alperes képes közlésével szemben közéleti szerepvállalására figyelemmel, és azt is, hogy ez a tűrési kötelezettség nem korlátlan. A felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a felperes a portál1 cikkéből kitűnően nem vonult vissza alpolgármesterségét követően a helyi közélettől: település1 Tanácsadó Testületének tagjaként 2014-ben felszólalt egy kormánypárti képviselők részvételével zajló választást megelőző rendezvényen, és a perbeli igény érvényesítésekor, 2019 augusztusában már a egyesület és a kormánypárt közös polgármesterjelöltje volt, később önkormányzati képviselő lett. Ezért kisebb jelentőséget lehetett annak tulajdonítani a tűrési kötelezettsége mérlegelésekor, hogy az alperesi bejegyzés időpontjában még nem volt polgármesterjelölt. A 7/2014. (III. 7.) AB határozat fellebbezésben is idézett indokolása [57] értelmében pedig a tűrési kötelezettség vizsgálatánál nem önmagában a közszereplői státusznak, hanem a közügyre vonatkozó megszólalásnak van jelentősége, a védelem középpontjában is ez áll.

[20] A Ptk. 2:44. § szerinti alapjogi mérlegelés során azt kellett szem előtt tartani, hogy a felperes a közügyek szabad vitatását biztosító alapjog gyakorlása érdekében, azzal arányosan köteles túrni a személyiségi jogai védelmének korlátozását. Erre figyelemmel kellett megítélni, hogy mennyiben köteles elviselni azt a felperes, hogy a kép közlésével, a kép aláírásával azt a tanácsadó testületet, amelynek tagja volt, az elsőfokon elítélt országgyűlési képviselőhöz kapcsolta az alperes. Ez a kérdés nem volt kizárólag az alapján eldönthető, hogy valós vagy valótlan tényállítás-e az, hogy a helyi tanácsadó testület, amelynek 2014-ben nem vitásan tagja volt a felperes, személylé vagy sem. Az alkotmánybírósági gyakorlatra tekintettel értékelni kellett, hogy a felperes 2014-es nyilvános fellépésével, később polgármesterjelöltségével önként vállalta a nagyobb nyilvánosságot, és az ezzel járó fokozottabb érdeklődést a személyével, közéleti szerepvállalásával, politikai hitelességével, politikai kapcsolataival összefüggésben. A csatolt cikk szerint a település1 Tanácsadó Testület is helyi közéleti szerepet vállalt. A felperes függetlenül attól, hogy párton kívüli volt, helyi közéleti politikai szereplőnek minősül. A helyi közéletben közérdeklődésre tarthat számot az, hogy az utóbb elítélt személyl1dal a település1 Tanácsadó Testületnek, a későbbi polgármesterjelölt felperesnek milyen kapcsolata volt. Az erre vonatkozó közéleti vita – amennyiben valamilyen tényalapja van – pedig indokolhatja a felperes személyiségi jogainak korlátozását. Különös tekintettel azokra a fellebbezésben is hivatkozott alkotmánybírósági határozatokra is, amelyekből következően a közéleti szereplő felperesnek a nyilvános közlésekkel szemben lehetősége van magát megvédeni, a kapcsolatra vonatkozó információkat pontosítani, és ezeknek az információknak a megismerése a közvélemény számára is fontos, míg a személyiségi jogi eszközök az ezzel kapcsolatos kérdésfeltevéseket, vitát elfojthatják, aránytalanul korlátozhatják. Figyelembe kellett venni azt is, hogy az alperes közlései politikai kontextusban értelmezhetők, a párt érdekei mentén, és a fellebbezésben is hivatkozott AB határozat indokolásának [57] értelmében a társadalmi nyilvánosság is ekként értelmezi. Egy párt helyi szervezetének politikai megnyilvánulásai, interpretációival, közléseinek pontosságával szemben nem ugyanaz az elvárás fogalmazható meg, mint egy sajtóközlés esetén.

[21] A Fővárosi Ítéltábla jelentőséget tulajdonított annak is: az a körülmény, hogy a 2014-es települési Tanácsadó Testületet az alperes helyi szervezete személyihez kötötte a képaláírással, és a képi megjelenítés nem tisztán tényállítás a párt részéről, hanem politikai véleménynyilvánítási forma, politikai értékelést is kifejez. A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat szerint a vékony ténybeli alapon nyugvó vélemény [37. bek., EJEb, Dichand és mások kontra Ausztria, (29271/95), 2002. február 26., 52. bekezdés] is élvezi a közügyekkel összefüggően a véleménynyilvánítás szabadságát. A ténybeli alap értékelésekor figyelembe kell venni a közlés súlyát és körülményeit is. A települési Tanácsadó Testület által 2014-ben szervezett választás előtti rendezvény, a rendezvényen személyi fellépése, és a tanácsadó testület bemutatása elegendő vékony ténybeli alap ahhoz, hogy az alapján – függetlenül a pontatlanságtól vagy a politikai értékelés helyességétől – a közéleti véleményszabadság tágabb védelme alá tartozzon a kép, a képaláírás közlése, és a testület, közte felperes személyi személyéhez kapcsolása egy politikai párt részéről.

[22] Mindezek alapján valós tény hamis színben feltüntetése hiányában, a felperes fokozott tűrési kötelezettségére, és arra figyelemmel, hogy az előzőekben kifejtettek szerint a Ptk. 2:44. § alapján a perbeli közlés a közéleti szereplő felperes személyiségi jogainak szükséges és arányos korlátozásának minősült, az alperes a kép közlésével a képaláírással figyelemmel sem sértette meg a felperes jóhírnevét és becsületét. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[23] A felperes pervesztességére figyelemmel az első és másodfokú perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott. Az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján egy tárgyalást figyelembe véve áfa nélkül első fokon 70.000 forint, másodfokon 25.000 forint, összesen 95.000 forint együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

[24] Az együttes kereseti és fellebbezési eljárási illetékre vonatkozó rendelkezés a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2021. április 16.

Dr. Kincses Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Istenes Attila s.k.

Dr. Csordás Csilla s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: